

Протокол

№

гр. София, 25.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 25.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **4830** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:13 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛИТЕ:

Адв. А. Ю. М. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. Н. Д. Д. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. К. Д. Д. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. Ж. И. К. – редовно призована за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. Н. И. Л. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. Г. Ц. Ш. – редовно призована за днешното съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

ОТВЕТНИКЪТ Съдебният администратор на СРС - Б. Б. – редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, на именното второ повикване в 11:14 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛИТЕ:

Адв. А. Ю. М. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. Н. Д. Д. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. К. Д. Д. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. Ж. И. К. – редовно призована за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. Н. И. Л. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично.

Адв. Г. Ц. Ш. – редовно призована за днешното съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

ОТВЕТНИКЪТ Съдебният администратор на СРС - Б. Б. – редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.
СГП – редовно призована за днешното съдебно заседание, не се представлява.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпило по делото на 18.08.2025 г. становище от съдебния администратор на СРС - Б. М. Б., с което се позовава по същество на правния спор на становище на Европейската комисия (ЕК), постановено по адм. дело № С-541/2024 г. на Съда на Европейския съюз (СЕС) като моли, съдът произнасяйки се по същество да съобрази това становище или да отправи преюдициално запитване по въпросите, по които СЕС е бил сезиран по адм. дело № С-541/2024 г. и на което поради процесуални пречки, същият съд не е дал тълкуване.

С разпореждане от 09.09.2025 г. настоящия състав е дал възможност на жалбоподателите да изразят становище по искането за отправяне на преюдициално запитване. В тази връзка съдът ДОКЛАДВА постъпило по делото становище на 23.09.2025 г. от адв. Н. Д. Д..

ДОКЛАДВА постъпило по делото становище на 24.09.2025 г. от адв. Г. Ц. Ш., в което заявява, че няма възможност да се яви в откритото съдебно заседание, не възразява делото да се гледа в нейно отсъствие, няма нови доказателствени искания и няма да сочи нови доказателства, възразява срещу приемането и допускането на доказателства и доказателствени искания от ответната страна, изразява становище по същество на спора, претендира разноски, като прилага и списък на разноските. Прави се и възражение за прекомерност на размера на разноските на насрещната страна, като моли възнаграждението да бъде намалено до законоустановения минимум.

ДОКЛАДВА постъпило по делото становище на 24.09.2025 г. от адв. А. Ю. М..

ДОКЛАДВА постъпило по делото становище на 25.09.2025 г. от адв. К. Д. Д..

ДОКЛАДВА постъпило по делото становище на 25.09.2025 г. от адв. Ж. И. К., като общо във всичките становища жалбоподателите считат, че е недопустимо и неоснователно искането за отправяне на преюдициално запитване.

АДВ. А. М.: Поддържам становището си. Подчертавам, че става дума за документ, а именно становището им към молбата, приложен от страна на съдебния администратор, който първо не отговаря на изискванията на чл. 183 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК. По-точно става въпрос за правно мнение на лице, което е било страна в процес различен от настоящия. С други думи така или иначе няма тежест в настоящия процес от една страна. От друга страна, ако го погледнем и по същество, бих искал да подчертая, че в § 64 и в § 69, стр. 27 и 29, самата комисия изрично подчертава, че правата, предоставени по чл. 31 от Закона за адвокатурата преследва цели, свързани с ефективната съдебна защита на част от правните субекти, тоест изцяло в рамките на изключенията на регламента за защитата на лични данни. Ако трябва да изкараме есенцията на становището на ЕК, тя счита, че държавата, която националният законодател е компетентен да

постави такива възможности за достъп до данни във връзка с една по-висша обществена цел и тя е ефективна да упражнява на адвокатска защита. И в § 69 изрично подчертава, че самият регламент за защита на личните данни не налага изискване за доказване на какъвто и да било друг интерес при осъществяване на достъп до дело. От друга страна, както съм написал и в становището си, всъщност предметът на настоящото производство е съвсем различен, както и в предното стана на въпрос. Моля становището на ответната страна да бъде нито приемно, нито съобразявано, нито считам, че има основание да бъде отправяно преюдициално запитване, тъй като съгласно инструкциите към националните юрисдикции за работа по преюдициални запитвания следва въпросите да бъдат свързани с предмета на производството пряко. А предметът на настоящото производство е свързан с това дали един административен орган е компетентен да издаде един административен акт.

АДВ. Ж. К.: Описала съм подробно в становището всичките си съображения, но бих искала да обърна внимание на следното: няма основание, според мен, да сезираме СЕС с преюдициално запитване относно това как може да се тълкува и прилага общия регламент за защита на личните данни. Тук спор за защита на лични данни няма категорично, защото не може да има спор за защита на лични данни, когато има едно разпореждане на съдебния администратор за преустановяване достъпа на адвокати без пълномощни по всички дела. Тоест тук не говорим за конкретно дело, с конкретен спор и конкретна информация, която се опазва и в конфликт на интереси, за да може СЕС да направи тази преценка за пропорционалност. Както правилно отбеляза колегата адв. М., съображение 64 и 69 от това становище на ЕК казва точно това. Възможно е чл. 31 от Закона за адвокатурата да преследва легитимна цел, но тук запитващата юрисдикция Софийски районен съд, според мен съвсем неслучайно, не е дала никаква информация на СЕС и на страните в това производство каква би била легитимната цел, която този адвокат в това производство преследва. Ако правите преюдициално запитване тук в настоящото производство се опасявам, че отново няма да можем да кажем или поне трябва да изброим всички възможни легитимни цели, които адвокатите в България могат да преследват, прилагайки аспекта на чл. 31. Опитах да се накратко в това становище да опиша адски много случаи, в които заради различни недостатъци на нашето законодателство, коректор на регистри, имотни и т.н., и съдебна администрация включително, адвокатите и клиентите им нямат достъп до една или друга информация, което може да се окаже жизнено важна за тях и за техните интереси, поради това се опасявам, че преюдициално запитване в настоящото производство ще постигне същия резултат, който постигна и по другото производство, въпреки това поддържам и съм формулирала при условията на евентуалност въпроси, които според мен трябва да бъдат формулирани по съвсем друг начин за едно преюдициално запитване, които ако прецените да бъде отправено преюдициално запитване, моля същите да бъдат взети предвид.

АДВ. А. М.: Още повече подход, ограничаващ достъпа до дела и при представянето на едно такова изложение след като включва липсата на концепция в българското законодателство за евентуална защита при преграден достъп до дело, тъй като няма процесуален и материален закон, който да допуска форма на контрол на евентуално отказания достъп. Тоест тук биха навлезли в тематиката за това, че цялата законодателна концепция е изградена по такъв начин, че не спори, всъщност изгражда целта, постига целта по чл. 47 от ХОПЕС, предоставяйки свободен достъп, тъй като така или иначе, ако той бъде ограничен, това би изисквало съвсем друг подход при изграждане на такива процедури, които евентуално да контролират правилността на подчертавам административната дейност по предоставяне или не на достъп. И основно в решението по адм. дело № С-541/2024 г. СЕС е подчертал, че предоставянето или не на достъп до делото представлява административна дейност, а не решаване на спор за какъвто и би следвало да бъде

използвана конструкцията на чл. 267 от ДФЕС.

АДВ. Н. Л.: Към становището на ЕК не е правно обвързан със страните в настоящото производство, поради което моля да не бъде вземано под внимание.

АДВ. К. Д.: Напълно подкрепям аргументите на колегите, като излагам и становище, че не са налице основанията за отправяне на преюдициално запитване. Споделям изложеното в писмените становища на колегите.

АДВ. Н. Д.: Бих искал да обърна внимание, че Върховният административен съд (ВАС) по адм. дело № 9211/23024 г. ясно е посочил липсва каквато и да било колизия между общия регламент за защита на личните данни и Закона за адвокатурата. В тази връзка считам, че не са налице изложените от съдебния администратор основания за допускане изобщо на това искане. Поддържам моето становище. Присъединявам се към това, което колегите изразиха тук. Също така при условията на евентуалност, в случай че намерите за необходимо да допуснете такова искане, моля да съобразите, че съм направил искане с допълнителни въпроси, които моля да зададете към СЕС.

АДВ. Н. Л.: Представям молба с въпроси към СЕС при условията на евентуалност, с препис за другата страна.

СЪДЪТ намира представените писмени доказателства за относими и допустими, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените с жалбата писмени доказателства.

ПРИЕМА административната преписка, постъпила на 15.05.2024 г. с вх. № 18441, ведно с приложените към нея писмени доказателства

ПРИЕМА за сведение писмени бележки на Европейската комисия към адм. дело № С-541/2024 г. на СЕС.

СЪДЪТ като съобрази, че в молбата за отправяне на преюдициално запитване до СЕС не са формулирани конкретни въпроси от страна на ответника, а се препраща към въпроси, отправени до СЕС по адм. дело № С-541/2024 г., които не са били допуснати от този съд за разглеждане по същество, то не са налице изискванията на чл. 630, ал. 1 от ГПК, която разпоредба определя съдържанието на запитването.

От друга страна отправянето на преюдициално запитване е свързано с необходимостта от тълкуване на конкретна правна норма от правото на Европейския съюз по отношение за правилното решаване на делото, висящо пред националния съд, каквато не се сочи в искането. В случая не са налице условията на чл. 628 от ГПК, тъй като предмета на правния спор не касае несъответствие на националния закон с норми на европейското право, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за отправяне на преюдициално запитване, направено в становището на съдебния администратор на СРС - Б. М. Б. от 18.08.2025 г.

АДВ. Н. Д.: Не поддържам тогава поставените от мен въпроси за отправяне на преюдициално запитване, тъй като са направени при условията на евентуалност.

АДВ. Ж. К.: Също не поддържам поставените от мен въпроси. Моля да не бъде отправяно преюдициално запитване с формулираните от колегата адв. Л. въпроси, тъй като намирам същите

за прекалено общи.

АДВ. Н. Л.: Поддържам поставените въпроси.

АДВ. А. М.: Също не поддържам формулираните в моето становище тематика, свързани с въпросите. Противопоставям се на искането на адв. Л.. Считам за ненужно отправянето на въпроси и то формулирани по този начин, по който същите отново излизат извън условията, поставени в чл. 628 от ГПК и нормативните актове, регламентиращи работата на СЕС по преюдициални запитвания, тъй като са твърде абстрактни и нямат касателство в конкретно повдигнатия в настоящия процес правен спор.

АДВ. К. Д.: Противопоставям се на исканията на колегата адв. Л. за отправяне на преюдициално запитване.

СЪДЪТ предвид изявлението на адв. Н. Л., който поддържа искането си за отправяне на преюдициално запитване по въпроси, поставени в молба, депозирана в днешното съдебно заседание счита, че не са налице условията на чл. 628 от ГПК, липсва необходимост от тълкуване на правни норми на правото на ЕС, които са засегнати в настоящия правен казус, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Н. Л. за отправяне на преюдициално запитване по въпроси, поставени в молбата му от днес.

АДВ. К. Д.: Моето становище има малко по-различен характер. Извинявам се, че в последния момент съм го внесъл и затова моля да уточня същото. Моля да внесете яснота относно разпределената доказателствена тежест между страните. Тъй като колегите не са запознати със становището ми, бих искал да обобща. Вие характеризирате оспорвания административен акт - разпореждане № 8/24.04.2024 г. на съдебния администратор на СРС, като вътрешноведомствен акт, като казвате във Вашето определение от 07.06.2024 г., че ответникът следва да установи изпълнение на законовите изисквания за неговото издаване. А и понеже нормативно са уредени законови изисквания за издаване на индивидуален административен акт (ИАА), общ административен акт (ОАА) и нормативен административен акт (Н.). На мен ми се струва, че трябва да внесете и моля да го сторите повече яснота към кой ред за издаване на тези три вида нормативно уредени актове причислявате вътрешноведомствените актове. Вие взимате и становище в същото това определение. Засягат се и двете страни – касае нас, касае и ответника. Според мен разпределяте доказателствената тежест доста общо и моля да внесете яснота, защото в същото това определение от 07.06.2024 г. Вие казвате, че:

„Следователно административният акт подлежи на съдебен контрол, но по реда за оспорване на индивидуалните административни актове...”

Преди това обаче сама признавате, че той носи най-съществените белези на публичност, които носи общият административен акт или нормативния такъв, тоест Вие го характеризирате и по-скоро го отнасяте към ОАА и Н., какъв е точно предоставям на Вас. Но за мен не става ясно защо реда за неговото издаване е по този, който се дава при индивидуалните административни актове. И се обръщам към Вас да внесете яснота какви са наистина законовите изисквания за издаване на вътрешноведомствения акт - визирам разпореждане № 8/24.04.2024 г. на съдебния администратор на СРС, за да стане ясно на страните кой каква тежест носи и спазва ли я и най-вече принципът на публичност при издаване на подобен акт, защото несъмнено разпореждане № 8 не е адресирано единствено и само до съдебните служители лично от член на неговия издател, но и до над петнадесет хиляди колеги.

СЪДЪТ: Именно затова, законодателя е предвидил в чл. 2, ал. 2, т. 3, формата на акта. Това са

вътрешноведомствени актове, с които се създават права или задължения за органи или организации, подчинени на органа, издал акта, освен ако с тях се засягат права, свободи или законни интереси на граждани или юридически лица. Тези актове се разглеждат по реда на индивидуалните административни актове. Това е приел съдът. Ако Вие не сте съгласни, имате право да оспорите и да обжалвате това решение, като това е въпрос по същество.

АДВ. К. Д.: Не съм съгласен, защото той носи основния белег на общия административен акт, а неограниченият брой адресати и начинът на неговото издаване мисля, че не следва да е този на ИАА, а на ОАА.

АДВ. Ж. К.: Принципно подкрепям становището на колегата адв. Д. и го разбирам по следния начин. Тъй като съм от едно по-старо поколение и отдавна съм учила административно право и там вътрешноведомствен акт нямаше по всичките учебници. Този вътрешноведомствен акт не е ясен на никой според мен в тази държава, включително и в настоящия съд, и във ВАС. Виждала съм различни, разнопосочни решения и това идва от факта, че този вътрешноведомствен акт може да засяга интереси и права на едно лице и наистина да има характер на ИАА и не само, че се обжалва по реда за ИАА, но да има характер на такъв. Същевременно може да засяга и неограничен кръг субекти, тоест да има всички белези на ОАА или дори както аз съм аргументирала в моето становище Н., тъй като това специфично разпореждане разглежда материя от правилника за администрация на съдилищата и дори от Закона за съдебната власт относно това как се получава достъп до дела, как се правят справки по делата и т.н. Объркването идва от това, проблемът според мен е че когато безспорно ответникът не е спазил реда, според мен нито се издава ИАА, нито ОАА. В тази връзка обаче смятам, че колегата е прав. Ако прецените, че може да се конкретизира докладът в частта, в която се указва на ответника да докаже, че е спазил предпоставките за издаване на ИАА или ОАА, моля да го допълните, но ако прецените, че той не е спазил нито една от предпоставките, това няма да окаже никакво значение за решаването на спора по същество.

СЪДЪТ счита, че не са налице основания да допълва разпределянето на доказателствената тежест, дадена с определението за насрочване на делото към ответника, поради което не счита, че следва да се произнесе по този въпрос.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Няма да сочим нови доказателства и нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, предвид липсата на искания за събиране на доказателства, намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. А. М.: Поддържам жалбата и считам, че разпореждане № 8 от 24.04.2024 г. следва да бъде прогласено за нищожно, а в условията на евентуалност да бъде отменено поради издаването му при нарушаване на процесуалните правила и несъответствие с материалния закон. По същество считам, че всъщност няма значение каква е формата точна на АА, какъв е вида му доколкото всъщност разглеждайки административната

преписка можем да установим, че не са спазени изискванията за издаването на какъвто и да било АА. Без значение от неговата характеристика той не отговаря на изискванията нито на ИАА, нито на ОАА. Ето защо моля да постановите съдебен акт, с който да го прогласите за нищожно, а в условията на евентуалност като незаконосъобразно. Препращам за подробности към вече изложеното становище подробно в жалбата, която сме депозирали с колегата адв. Д.. Следва да имате предвид, че ВАС, както бе посочено от колегата, в своето определение изрично е посочил, че разпореждането на отговаря на материалния закон, поради което не бива да бъде прилагано, с което тълкуване са обвързани всъщност всички. Моля да ми бъдат присъдени сторените разноски по делото, за което представям списък. И само да допълня – моля да вземете предвид, че в административната преписка никъде не е засягана темата за личните данни. Тя се появи на един много по-късен етап в настоящото производство като притурка и правно становище, поради което дори не считам, че следва да бъде отчитана във връзка с настоящия спор.

АДВ. Н. Д.: Моля да постановите решение, с което да прогласите нищожността на оспорения административен акт, а при условията на евентуалност да отмените същия като незаконосъобразен на основанията с аргументите, изложени в жалбата. Солидаризирам се изцяло с казаното от колегата адв. М.. Само искам да допълня, че липсват каквито и да било мотиви, които да обосновават издаването на оспореното разпореждане, с оглед на което освен всички изложени други пороци, то е немотивирано. Съответно считаме, че е издадено и при нарушаване на административнопроизводствените правила в АПК, приложими за всички административни актове независимо от техния характер. В тази връзка моля да постановите решение в този смисъл. Препращам за повече аргументи към претендираната от мен жалба. Претендирам разноски.

АДВ. Ж. К.: Поддържам изцяло депозирания от мен жалба. Намирам административния акт, който е обжалван, за нищожен, като е издаден поради липса на компетентност, липса на форма, немотивиран и в следствие в нарушение на административнопроцесуалните правила. Подробно съм описала кои правила не са спазени. Намирам, че съдебният администратор е следвало да спази редица правила, обективирани в процесуалния кодекс, които са свързани с процедурата по издаване на ОАА поне като минимум, тъй като според мен има и някои белези на нормативен такъв. Извън това разпореждането е абсолютно материално незаконосъобразно. Още през ноември 2022 г. ВАС се произнесе срещу подобна практика на отказан достъп на адвокат по конкретна преписка, по която той не е пълномощник на страна, освен на КПКОНПИ и прие, че е нарушен чл. 31 от Закона за адвокатурата, който не позволява отказ на достъп на адвокати. В този момент България беше член на ЕС, общият регламент за защита на личните данни имаше същите текстове, така че ВАС смятам е преценил правилно тълкуването и прилагането на ЕС и относимостта му към конкретния казус. Извън това намирам също така, че нормата на чл. 31 трябва да бъде тълкувана с оглед специфична конкретика на даден казус. Категорично от практиката на СЕС се установява, че не може да има обща забрана до достъп, не само за адвокати, изобщо за публичността, за обществеността до съдебните производства, без да се конкретизират определени данни, които самата страна е поискала да бъдат анализирани или да бъде защитена. Такива са и правилата на СЕС и общия съд. В този смисъл аз ги приемам като някакъв друг източник на правото, който ни сочи как следва да бъде тълкуван общия регламент. Няма

да представям допълнително писмени бележки. Моля да ми бъдат присъдени разноски. АДВ. К. Д.: Моля да отмените оспорения административен акт като незаконосъобразен. Разпореждане № 8 от 24.04.2024 г. със сигурност накърнява нормите на колегите. Подробни съображения съм изложил в жалбата, които моля да вземете предвид, както и моля да ми присъдите сторените в настоящото производство разноски, представляващи държавна такса в размер на 10,00 лв.

АДВ. Н. Л.: Моля да уважите подадената от мен жалба по съображенията, изложени в същата. Не претендирам разноски и моля да ми бъде предоставен срок за представяне на писмени бележки по делото.

АДВ. Ж. К.: Само да добавя още нещо, че пропуснах. Моля да обърнете също внимание на това, че съдебният администратор при издаване на това разпореждане в никакъв случай не е извършил преценка за пропорционалността относно това какви права за упражняване на професия адвокат се ограничават от една страна и какви права защитава от друга. Нито пропорционалност и съответствие с правото на ЕС, но нито е консултирал в тази връзка представителните организации на адвокати, които са адвокатските колегии и висшия адвокатски съвет, както изисква законът.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОНЕН СРОК!

ПРЕДОСТАВЯ на страните 10-дневен срок, считано от днес, за представяне на писмени бележки по делото.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:45 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: